

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-V.0500.3.2026.MO
4338121.17651853.14339042
Warszawa, 30-04-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posłanki Pani Ewy Schädler (K10INT16602)
Temat: Interpelacja w sprawie podjęcia działań przeciw zamknięciu wyścigowego Toru Poznań

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Posłanki Pani Ewy Schädler (K10INT16602), w sprawie *podjęcia działań przeciw zamknięciu wyścigowego Toru Poznań*, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska dostrzega istotne znaczenie Toru Poznań dla rozwoju sportów motorowych, szkolenia kierowców oraz organizacji wydarzeń o randze krajowej i międzynarodowej. Należy jednak podkreślić, że działania organów ochrony środowiska podejmowane są w oparciu o obowiązujące regulacje prawne, których nadrzędnym celem pozostaje ochrona zdrowia mieszkańców terenów sąsiednich. W związku z tym dla zobrazowania przesłanek, jakimi kierowały się właściwe organy administracji przy podejmowaniu rozstrzygnięć w tej sprawie, zasadne jest przedstawienie poniższego kontekstu prawnego i faktycznego.

Na wstępie należy podkreślić, że przypadki przekraczania standardów akustycznych przez Tor Poznań występowały na przestrzeni wielu lat. Pierwsza decyzja określająca dopuszczalne poziomy hałasu dla Toru Poznań została wydana przez Prezydenta Miasta Poznania w dniu 29 września 2005 r.

W tym kontekście istotne jest wskazanie, że celem przepisów dotyczących ochrony środowiska przed hałasem jest ochrona zdrowia ludzi. Ocena wpływu hałasu na zdrowie pozostaje w kompetencjach ministra właściwego do spraw zdrowia, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej¹. Z tego względu standardy akustyczne zostały określone przez ministra właściwego do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska², zwanej dalej ustawą Poś, tak aby zapewnić taki stan środowiska, który nie powoduje negatywnych skutków zdrowotnych dla ludności.

Wydając decyzję w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu, Prezydent Miasta Poznania dokonał wyważenia interesów związanych z funkcjonowaniem infrastruktury o istotnym znaczeniu społecznym i szkoleniowym oraz konieczności ochrony zdrowia mieszkańców

¹ Dz.U. 2025 poz. 1275.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.

terenów sąsiednich. Należy przy tym zaznaczyć, że określone w decyzji standardy nie miały charakteru arbitralnego, lecz wynikały bezpośrednio z obowiązujących przepisów prawa, których celem jest zapobieganie długotrwałemu negatywnemu oddziaływaniu hałasu na zdrowie ludzi. Jednocześnie wieloletnie utrzymywanie się przekroczeń poziomów hałasu określonych w decyzji potwierdziło, że dotychczasowe działania podejmowane przez Tor Poznań nie doprowadziły do trwałego zapewnienia dotrzymania obowiązujących norm.

Pomimo wielokrotnie nakładanych obowiązków oraz wyznaczania dodatkowych terminów na usunięcie naruszeń, podmiot zarządzający Torem Poznań nie wdrożył skutecznych i trwałych rozwiązań technicznych ograniczających emisję hałasu do poziomów dopuszczalnych. W sytuacji, gdy wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu nie stanowi wystarczającego środka dyscyplinującego, zastosowanie znajduje art. 367 ustawy Poś, który przewiduje możliwość wstrzymania użytkowania instalacji w drodze decyzji administracyjnej.

W konsekwencji Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska decyzją z dnia 31 października 2023 r., znak: WI.7060.25.14.2020.ds, wstrzymał użytkowanie instalacji na terenie Toru Poznań w Przeźmierowie. Od powyższej decyzji podmiot prowadzący Tor Poznań wniósł odwołanie, w wyniku czego sprawa została rozpatrzona przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego GIOŚ podzielił stanowisko organu pierwszej instancji i utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia oraz przedstawiony przebieg sprawy, odnosząc się bezpośrednio do pytań przedstawionych w interpelacji, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych odpowiedzi.

1. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska planuje podjęcie działań mających na celu ponowną analizę decyzji o zamknięciu Toru Poznań?

Jak wskazano we wstępie, Ministerstwo Klimatu i Środowiska dostrzega znaczenie społeczne oraz szkoleniowe torów motorowych, w tym ich rolę w propagowaniu kultury sportowej oraz bezpiecznej jazdy. Niemniej jednak Minister Klimatu i Środowiska nie jest organem właściwym do ponownej analizy ani weryfikacji decyzji dotyczących funkcjonowania Toru Poznań. Na chwilę obecną GIOŚ zakończył już postępowanie odwoławcze wydaniem decyzji z dnia 31 marca 2026 r., przy czym należy wskazać, że jest to decyzja ostateczna.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że kompetencje tych organów muszą wynikać wprost z przepisów prawa i nie mogą być domniemywane. Minister Klimatu i Środowiska nie posiada kompetencji do ingerowania w przebieg indywidualnych postępowań administracyjnych prowadzonych przez inne organy, w tym również organy mu podległe lub nadzorowane, ani do wpływania na treść wydawanych w tych sprawach rozstrzygnięć. Podjęcie takich działań naruszałoby zasadę legalizmu, a także zasadę bezstronnego rozpatrywania spraw, uwzględniającego interesy wszystkich stron postępowania, w tym zarówno zarządzającego Torem Poznań, jak i mieszkańców terenów sąsiednich narażonych na ponadnormatywny, wieloletni hałas.

Niemniej jednak, ww. decyzja Głównego Inspektora Ochrony Środowiska będzie przedmiotem kontroli sądowo-administracyjnej w wyniku wniesienia przez zarządzającego Torem Poznań skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W tej sytuacji to sąd administracyjny jest właściwy do rozstrzygnięcia o zasadności zaskarżonej decyzji.

Podejmowanie przez Ministra Klimatu i Środowiska jakichkolwiek działań lub wypowiedzi odnoszących się do merytorycznej oceny sprawy pozostawałoby poza zakresem jego kompetencji i mogłoby naruszać zasadę niezależności sądów oraz organów orzekających.

Jednocześnie, niezależnie od toczącego się postępowania sądowego, należy wskazać, że postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2026 r., znak: DI-KZP.401.24.2024, GIOŚ na wniosek strony wstrzymał wykonanie zaskarżonej decyzji z dnia 31 marca 2026 r., znak: DI-KZP.401.24.2024. Wobec tego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd administracyjny Tor Poznań nadal może funkcjonować.

2. Czy rozważane są rozwiązania umożliwiające dalsze funkcjonowanie obiektu przy jednoczesnym spełnieniu norm środowiskowych (np. programy ograniczenia hałasu, inwestycje infrastrukturalne)?

Na wstępie należy wskazać, że funkcjonowanie obiektów generujących hałas, w tym torów wyścigowych, wiąże się co do zasady z prowadzeniem działalności o charakterze komercyjnym, do której znajduje zastosowanie zasada „zanieczyszczający płaci”. Zasada ta, wynikająca zarówno z przepisów prawa krajowego, jak i regulacji Unii Europejskiej, zakłada, że koszty zapobiegania negatywnym oddziaływaniom na środowisko, w tym uciążliwościom akustycznym, jak również koszty ich ograniczania, są przypisane podmiotom odpowiedzialnym za ich powstawanie.

Obowiązujące przepisy ochrony środowiska przewidują możliwość dalszego funkcjonowania obiektów generujących hałas przy jednoczesnym spełnieniu określonych norm środowiskowych, pod warunkiem wdrożenia odpowiednich działań ograniczających negatywne oddziaływanie na otoczenie. Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” odpowiedzialność za zaplanowanie, wdrożenie oraz finansowanie działań służących ograniczeniu uciążliwości akustycznych spoczywa co do zasady na podmiocie korzystającym ze środowiska, tj. zarządzającym obiektem.

Mając jednak na względzie istotną funkcję społeczną i sportową Toru Poznań, ewentualne rozwiązania umożliwiające dalsze funkcjonowanie obiektu przy jednoczesnym spełnieniu norm środowiskowych mogą być przedmiotem analiz i działań podejmowanych w ramach istniejących instrumentów prawnych oraz we współpracy z właściwymi organami i instytucjami, z poszanowaniem obowiązującego porządku kompetencyjnego.

W tym kontekście należy wskazać, że zagadnienia związane z funkcjonowaniem oraz rozwojem infrastruktury sportowej pozostają w zakresie właściwości ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. W zależności od charakteru planowanych działań oraz ich powiązania z realizacją celów polityki rozwoju sportu i infrastruktury sportowej, resort ten może podejmować inicjatywy dotyczące obiektów sportowych w zakresie wynikającym z posiadanych kompetencji.

3. Czy możliwe jest podjęcie mediacji pomiędzy zarządcą toru a organami ochrony środowiska oraz mieszkańcami okolicznych terenów?

W dniu 22 kwietnia 2026 r. w siedzibie Ministerstwa Sportu i Turystyki odbyło się posiedzenie okrągłego stołu poświęcone przyszłości Toru Poznań, zorganizowane z inicjatywy ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. W spotkaniu udział wzięli m.in. przedstawiciele Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, władz samorządowych Miasta Poznania i Gminy Tarnowo Podgórne, zarządzającego Torem Poznań, a także przedstawiciele polskiego środowiska sportów motorowych. Celem spotkania było stworzenie forum do wymiany stanowisk oraz wypracowania trwałych rozwiązań umożliwiających dalsze funkcjonowanie Toru Poznań,

przy jednoczesnym poszanowaniu obowiązujących norm środowiskowych i interesów mieszkańców okolicznych terenów.

W efekcie przeprowadzonych rozmów strony zadeklarowały wolę dalszej współpracy oraz kontynuowania prac nad docelowym modelem funkcjonowania obiektu, który w sposób zrównoważony łączyłby interes społeczny, rozwój sportów motorowych oraz wymagania w zakresie ochrony środowiska.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska, działając w granicach swoich kompetencji, bierze udział w inicjatywach służących rozwijaniu dialogu, zapewniając merytoryczne wsparcie oraz sprzyjając działaniom ukierunkowanym na ograniczanie negatywnego oddziaływania na środowisko. Jednocześnie należy zaznaczyć, że proces mediacyjny oraz wypracowanie skutecznych rozwiązań wymaga zaangażowania i współpracy wszystkich zainteresowanych stron, w tym zarządzającego obiektem oraz właściwych jednostek samorządu terytorialnego.

4. Czy zostaną podjęte działania legislacyjne mające na celu rozwiązanie problemu?

Należy zwrócić uwagę, że w przedmiotowej sprawie kwestią budzącą wątpliwości jest właściwa klasyfikacja akustyczna terenów położonych w otoczeniu Toru Poznań. W szczególności zwraca się uwagę na występowanie rozbieżnych informacji, co do charakteru ich zagospodarowania, w tym sygnałów wskazujących na funkcjonowanie na tym obszarze obiektów usługowych, przy jednoczesnym przyjmowaniu dla nich standardów właściwych dla zabudowy mieszkaniowej. Okoliczności te mogą wymagać dalszego wyjaśnienia na potrzeby stosowania przepisów dotyczących ochrony środowiska przed hałasem. Ewentualne ustalenia dokonane w tym zakresie, jeżeli byłyby zgodne z obowiązującymi przepisami i podjęte w oparciu o faktyczny sposób użytkowania terenu, mogłyby skutkować koniecznością weryfikacji, wydanych wcześniej rozstrzygnięć w odniesieniu do Toru Poznań. Problematyczną kwestią w przedmiotowej sprawie pozostaje sposób kwalifikacji terenów w gminie sąsiadującej z miastem Poznań, obszar w niewielkiej części pozostaje w zasięgu oddziaływania toru. Zmiana kwalifikacji przez władze lokalne (w oparciu o faktyczny sposób zagospodarowania) np. z zabudowy mieszkaniowej na zabudowę mieszkaniowo-usługową będzie mieć przełożenie na obowiązujące poziomy hałas. Dlatego też kluczową kwestią, mogącą zakończyć spór wokół Toru Poznań pozostaje kwestia zagospodarowania przestrzennego.

Z uwagi na powyższe, na obecnym etapie nie są planowane działania legislacyjne mające na celu zmianę powszechnie obowiązujących przepisów w związku z sytuacją Toru Poznań. Przedmiotowy problem ma charakter lokalny i jako taki powinien być rozwiązywany przy wykorzystaniu obowiązujących regulacji oraz dostępnych mechanizmów organizacyjnych, technicznych i administracyjnych, w ramach współdziałania zainteresowanych stron, jak również z poszanowaniem właściwości organów oraz zasady subsydiarności.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ - podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM